

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010119
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2115010119.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. A. K., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom N. XXXX/X, R. a obžalovanému Ing. arch. M. K., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom N. XXXX/X, R., pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 03.12.2019, č.k. 2T/10/2015-1363, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 03.12.2019, č.k. 2T/10/2015-1363, boli obžalovaní Ing. A. K. a Ing. arch. M. K., podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava zo dňa 15.01.2015, sp. zn. Kv 20/13/2200-42, pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 11.10.2012 v R. na D. X si obv. Ing. arch. M. K. neoprávnene prisvojil obchodný podiel A. R. v spoločnosti HV - Centrum, s.r.o., IČO 36 792 284, Hlavná 2 vo výške minimálne 1.165,- Eur, a to tak, že dňa 28.08.2012 obv. Ing. A. K. bez vedomia oprávnenej spoločničky HV - Centrum, s. r. o. A. R. predložil na Obchodný register Okresného súdu Trnava Úplné znenie spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti HV - Centrum s.r.o. zo dňa 23.08.2012, ktoré bolo zmenené v článku VI ods. 5, ods. 6 bez riadneho schválenia valným zhromaždením a ktorá bola v rozpore so spoločenskou zmluvou spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. zo dňa 17.05.2007, následne dňa 03.09.2012 na mimoriadnom valnom zhromaždení spoločnosti HV - Centrum s.r.o. spoločník spoločnosti obv. Ing. arch. M. K. na návrh obv. Ing. A. K. vylúčil zo spoločnosti spoločníka A. R. z dôvodov nesplnenia si svojej povinnosti prispieť na úhradu strát spoločnosti za účtovné obdobie roku 2010 peňažným plnením spolu vo výške 1500,- Eur do 15.03.2012, ktorá jej bola uložená dňa 15.02.2012 na mimoriadnom valnom zhromaždení, a to ani v dodatočnej 3-mesačnej lehote na základe písomnej výzvy z 26.03.2012, hoci A. R. nebolo doručené žiadne oznámenie ani o jednom zvolaní týchto mimoriadnych valných zhromaždení, žiadnym spôsobom nebola vyzozumená o tejto svojej povinnosti a bez jej účasti nemohli byť valné zhromaždenia uznášania schopné v zmysle spoločenskej zmluvy spoločnosti zo dňa 17.05.2007 a obchodný podiel vylúčenej spoločničky A. R. previedol na spoločnosť HV - Centrum, s.r.o., následne na to zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 13.09.2012 obv. Ing. A. K. previedol zo spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. obchodný podiel spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. na obv. Ing. arch. M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., N. X/XXXX a dňa 14.09.2012 na Okresnom súde Trnava, Hlavná 49 na obchodnom registri obv. Ing. A. K. podal návrh na výmaz spoločníka A. R., k čomu doložil zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. zo dňa 15.02.2012 a zo dňa 03.09.2012, ktoré boli vykonané v rozpore so spoločenskou zmluvou, zmluvu o prevode obchodného

podielu zo dňa 13.09.2012, splnomocnenie zapísanej osoby s úradne overeným podpisom konateľky pre úkony Ing. A. K. pred 01.09.2012, vyhlásenie zapísanej osoby, na základe čoho bola dňa 10.10.2012 A. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. K., K. D. XXX vylúčená ako spoločník zo spoločnosti bez nároku na svoj podiel v spoločnosti a bola jej spôsobená škoda vo výške minimálne 1.165,- Eur, pretože skutok nie je trestným činom.

Tomuto rozhodnutiu predchádzal rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 06.09.2018, č. k. 2T/10/2015-1311, ktorým boli obžalovaní Ing. A. K. a Ing. arch. M. K. uznaní za vinných z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.09.2019, č. k. 6To/115/2018-1349 bol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd okresnému súdu vytýkal, že sa vôbec nevysporiadal s otázkou či v čase spáchania skutku bol obchodný podiel vecou podľa Trestného zákona, alebo nie, prípadne či je možné predmetný skutok pri zachovaní totožnosti skutku posudzovať ako iný trestný čin podľa osobitnej časti Trestného zákona.

Z odôvodnenia okresného súdu vyplynulo, že tento sa v intenciách uznesenia odvolacieho súdu zaoberal tým, či v čase spáchania skutku obchodný podiel bol, resp. nebol vecou v zmysle Trestného zákona a dospel k záveru, že obchodný podiel v čase spáchania skutku nebol vecou podľa § 130 Trestného zákona. Až s účinnosťou od 01.01.2016 (pozn. zákona č. 397/2015 Z. z.) bolo ustanovenie § 130 ods. 1 Trestného zákona doplnené. Z porovnania právnej úpravy Trestného zákona v čase spáchania skutku a následne od 01.01.2016 bolo zrejmé, že obchodný podiel v čase spáchania skutku nebol vecou na účely Trestného zákona, a preto spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 Trestného zákona vo vzťahu k obchodnému podielu neprichádzalo do úvahy. Preto obžalovaní v roku 2012 nemohli spáchať prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 Trestného zákona.

Súd prvého stupňa sa tiež zaoberal aj tým, či skutok nebolo možné posúdiť podľa iného ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona ako iný trestný čin a dospel k záveru, že skutok spáchaný obžalovanými by bolo možné posúdiť ako prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, pričom pokiaľ by okresný súd obžalovaných mal uznať vinnými, skutok (v prejednávanej prípadne pri zachovaní totožnosti tak konania ako aj následku) by súd prvého stupňa upravil nasledovne: „obvinený Ing. A. K. bez vedomia oprávnenej spoločnice spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. p. A. R. dňa 28.08.2012 predložil na Obchodný register vedený Okresným súdom Trnava Úplné znenie spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. zo dňa 23.08.2012, ktoré bolo zmenené v článku VI ods. 5, ods. 6 bez riadneho schválenia valným zhromaždením, a ktorá bola v rozpore so spoločenskou zmluvou spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. zo dňa 17.05.2007 a následne obvinený Ing. A. K. dňa 14.09.2012 na Okresnom súde Trnava na obchodnom registri podal návrh na výmaz spoločníka A. R., k čomu doložil okrem iného zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. zo dňa 15.02.2012 a zo dňa 03.09.2012, ktoré boli vykonané v rozpore so spoločenskou zmluvou, zmluvu o prevode obchodného podielu zo dňa 13.09.2012, výzvu zo dňa 26.03.2012 adresovanú na spoločníka A. R. prispieť na úhradu strát spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. za účtovné obdobie roku 2010 peňažným plnením spolu vo výške 1.500,- Eur v dodatočnej 3-mesačnej lehote a čestné vyhlásenie zapísanej osoby podľa § 4 ods. 5 vyhl. č. 25/2004 Z. z. zo dňa 13.09.2012, ktorým spoločnosť HV - Centrum, s.r.o. zastúpená obvineným Ing. A. K. vyhlásila, že pozvánka na mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti zo dňa 02.01.2012 na termín 15.02.2012 bola riadne a včas doručovaná všetkým spoločníkom, že pozvánka na mimoriadne valné zhromaždenie spoločnosti zo dňa 23.07.2012 na termín 03.09.2012 bola riadne a včas doručovaná všetkým spoločníkom, výzva na splnenie si povinnosti ohľadne príspevia na úhradu strát spoločnosti zo dňa 26.03.2012 bola riadne a včas doručovaná spoločnice spoločnosti poškodenej A. R. a poškodená A. R. ako spoločnica spoločnosti ku dňu podpisu čestného vyhlásenia neuhradila sumu 1.500,- Eur na úhradu strát spoločnosti za účtovné obdobie roku 2012 podľa rozhodnutia mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 03.09.2012 čomu predchádzalo konanie mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. dňa 03.09.2012, na ktorom obvinený Ing. arch. M. K. ako spoločník tejto spoločnosti na návrh obvineného Ing. A. K. vylúčil zo spoločnosti spoločníka A. R. z dôvodu nespĺnenia si svojej povinnosti prispieť na úhradu strát spoločnosti za účtovné obdobie roku 2010 peňažným plnením spolu vo výške 1.500,- Eur do 15.03.2012, ktorá jej bola uložená dňa 15.02.2012 na mimoriadnom valnom zhromaždení, a to ani v dodatočnej 3-mesačnej lehote na základe písomnej výzvy z 26.03.2012, hoci A. R. nebolo doručené žiadne oznámenie ani o jednom zvolaní týchto mimoriadnych valných zhromaždení,

žiadnym spôsobom nebola vyzročená o tejto svojej povinnosti a bez jej súhlasu nemohli byť valné zhromaždenia uznášaniaschopné v zmysle spoločenskej zmluvy spoločnosti zo dňa 17.05.2007 a obchodný podiel vylúčenej spoločníčky A. R. previedol na spoločnosť HV - Centrum, s.r.o., následne na to zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 13.09.2012 obvinený Ing. A. K. previedol zo spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. obchodný podiel v spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. na obvineného Ing. arch. M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., N. XXXX/X, na základe čoho Okresný súd Trnava vydal dňa 10.10.2012 potvrdenie o vykonaní zápisu, z obsahu ktorého vyplýva, že Okresný súd Trnava pri obchodnej spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. dňa 11.10.2012 vykonal zápis, ktorým sa poškodená A. R. vymazáva z obchodného registra vedeného Okresným súdom Trnava ako spoločník spoločnosti HV - Centrum, s.r.o.“

Okresný súd zastával názor, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný Ing. A. K. predložil Okresnému súdu Trnava úplné znenie spoločenskej zmluvy obchodnej spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. zo dňa 23.08.2012, ktoré bolo zmenené v článku VI ods. 5, ods. 6 bez riadneho schválenia valným zhromaždením, a ktorá bola v rozpore so spoločenskou zmluvou spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. zo dňa 17.05.2007, čím vytvoril predpoklady, aby bolo možné v ďalšom kroku registrovému súdu predložiť zápisnice z konania valných zhromaždení, na ktorých hlasoval už len jeden spoločník, hoci valné zhromaždenie spoločnosti nebolo uznášaniaschopné v prípade, ak sa ho zúčastnil len jeden z dvoch spoločníkov, pričom obžalovaný Ing. arch. M. K. mu v tom aktívne pomáhal.

Pokiaľ by súd prvého stupňa mal obžalovaných uznať vinnými, obžalovaného Ing. A. K. by uznal vinným zo spáchania prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, pretože uviedol nepravdivé údaje v iných podkladoch slúžiacich na zápis do obchodného registra a obžalovaného Ing. arch. M. K. by uznal vinným zo spáchania prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona formou účasti - pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, pretože poskytol inému pomoc pri uvedení nepravdivých údajov v iných podkladoch slúžiacich na zápis do obchodného registra.

Okresný súd tak napokon neurobil, pretože zohľadnil materiálny korektív podľa ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona. Pre aplikáciu tohto ustanovenia boli pre súd prvého stupňa významné dva momenty, a to že hodnota obchodného podielu poškodenej bola podľa záverov znaleckého posudku č. 54/2014 zo dňa 03.10.2014 vypracovaného spoločnosťou CORPORA, a.s., znaleckou organizáciou v odbore Ekonomika a riadenie podnikov, odvetvie Oceňovanie a hodnotenie podnikov vyčíslená na 1 165,- Eur, a tiež skutočnosť, že z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 14.10.2015, sp. zn. 1Cb/176/2012, právoplatného dňa 06.11.2015 vyplývalo, že na návrh poškodenej súd rozhodol tak, že okrem iného určil neplatnosť uznesení prijatých na mimoriadnych valných zhromaždeniach spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. dňa 15.02.2012, 23.08.2012, dňa 03.09.2012 a 15.10.2012, pričom poškodená je opätovne v obchodnom registri zapísaná ako spoločník spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. Zohľadňujúc preto uvedené skutočnosti okresný súd dospel k záveru, že závažnosť prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259, ktorý bol obžalovanými spáchaný je nepatrná, a preto nejde o trestný čin.

K úvahám prokurátorky prednesených v jej záverečnej reči súd prvého stupňa poznamenal, že sa nestotožňuje s tvrdením, že obchodný podiel spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným je možné považovať za nehmotnú informáciu, pretože obchodný podiel je síce kategóriou, ktorá je vo svojej podstate „nehmotná“, avšak sám o sebe nie je informáciou. Dospel teda okresný súd k záveru, že obchodný podiel nie je možné považovať za informáciu, a teda na účely Trestného zákona za nehmotnú informáciu - vec.

Pokiaľ ide o podvodné konanie, na ktoré prokurátorka upozornila, okresný súd poukázal na fakt, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaní boli oprávnení či už z pozície konateľa (Ing. arch. M. K.) resp. z pozície splnomocnenca (Ing. A. K.) zastupovať spoločnosť navonok, pričom možno uvažovať o tom, že ich konaním, ktoré nesie znaky podvodu, bola podvedená spoločnosť, a teda táto teoreticky mohla byť uvedená do omylu. Spoločnosť však prakticky do omylu byť uvedená nemohla, pretože o konaní obžalovaných bola práve z pozícií obžalovaných informovaná de facto v okamihu každého úkonu, ktorí obžalovaní urobili, a teda o omyle na strane spoločnosti nebolo možné uvažovať. Vo vzťahu k poškodenej o omyle tiež nebolo možné hovoriť, pretože táto o konaní obžalovaných vôbec

nevedela resp. sa o ňom dozvedela až následne a navyše nevykonala žiadnu majetkovú dispozíciu, ktorej dôsledkom by bol vznik škody.

Proti tomuto rozsudku zahlásila ihneď na hlavnom pojednávaní odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry Trnava v neprospech obžalovaných. Obžalovaní Ing. A. K. a Ing. arch. M. K. sa vzdali práva podať odvolanie, zároveň uviedli, že nesúhlasia s podaním odvolania osobami, ktoré by tak mohli urobiť v ich prospech podľa § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 30.03.2020 prokurátor krajskej prokuratúry odôvodnil podané odvolanie tak, že s tvrdením, že obchodný podiel nebol vecou v čase spáchania skutku sa stotožňuje len čiastočne. Podľa § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavuje obchodný podiel práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Obchodný podiel je vyjadrenie účasti spoločníka na spoločnosti, teda ako súhrn všetkých práv a povinností spoločníka voči spoločnosti plynúcich zo zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov. Jeho výška sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, pokiaľ spoločenská zmluva neurčí inak. Z uvedenej definície je zrejmé, že obchodný podiel je v prvom rade súhrn práv a povinností spoločníka, ktoré vo svojom základe nemajú len majetkovú hodnotu (napr. požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti, právo vymenovať, odvolávať osoby do funkcie konateľa alebo člena dozornej rady, právo podať návrh na vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, právo podieľať sa na výkone pôsobnosti valného zhromaždenia a zároveň podrobiť sa uzneseniam, ktoré prijalo valné zhromaždenie) z čoho vyplýva, že v danom ponímaní obchodného podielu môže ísť aj o nehmotnú informáciu, ktorá vypovedá o rozsahu práv a povinností spoločníka bez majetkového základu. V druhom rade má obchodný podiel taktiež svoju majetkovú podstatu, najmä s poukazom na stanovenie jeho výšky, ktorá je daná pomerom vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti.

Okresný súd sa vo svojom odôvodnení dostatočne nevysporiadal ani s otázkou posúdenia žalovaného skutku ako iného trestného činu podľa osobitnej časti Trestného zákona, tak ako to uviedol vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Trnave zo dňa 17.09.2019. sp. zn. 6To/115/2018, pričom došiel k nelogickému záveru, keď zohľadnil materiálny korektív v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. S daným záverom Okresného súdu Trnava sa nemožno stotožniť, pretože podstatou konania obžalovaných bolo úmyselné konanie resp. súbor po sebe nasledujúcich logických krokov, ktoré smerovali k tomu, aby najskôr pozmenenou spoločenskou zmluvou upravili hlasovanie na valnom zhromaždení a následne na mimoriadnych valných zhromaždeniach zrealizovali naoko zákonné zmeny, ktoré viedli k vylúčeniu spoločníčky A. R. zo spoločnosti a následne k výmazu ako spoločníčky z obchodného registra. Pozmenenie spoločenskej zmluvy ako základného dokumentu každej spoločnosti v žiadnom prípade nemožno považovať za závažnosť nepatrnú, tak ako to vyhodnotil Okresný súd Trnava vo svojom oslobodzujúcom rozsudku.

V zmysle § 27 Obchodného zákonníka je obchodný register verejný zoznam zákonom ustanovených údajov, ktorého súčasťou je zbierka zákonom ustanovených listín. Základným dokumentom, na základe ktorého vznikla spoločnosť HV - Centrum, s.r.o. je spoločenská zmluva zo dňa 11.05.2007, ktorú podpísali dvaja spoločníci a zároveň konatelia A. R. a Ing. A. K.. Okrem základných ustanovení bolo v uvedenej spoločenskej zmluve jednoznačne upravené i valné zhromaždenie, a to konkrétne jeho uznášaniaschopnosť a rozhodovanie. V zmysle čl. VI. ods. 5 uvedenej spoločenskej zmluvy je valné zhromaždenie schopné uznášaniaschopné, ak sú prítomní spoločníci, ktorí majú aspoň dvojtretinovú väčšinu všetkých hlasov. V zmysle čl. VI. ods. 6 uvedenej spoločenskej zmluvy valné zhromaždenie rozhoduje dvojtretinovou väčšinou všetkých hlasov spoločníkov, ak táto spoločenská zmluva neurčuje inak. Dňa 05.08.2008 sa konalo v uvedenej spoločnosti mimoriadne valné zhromaždenie, ktoré schválilo odvolanie Ing. A. K. z funkcie konateľa spoločnosti ku dňa 05.08.2008 a schválilo nového konateľa Z. R.. Zároveň valné zhromaždenie schválilo prevod obchodného podielu Ing. A. K. na Ing. arch. M. K.. Dňa 28.08.2012 bolo na Okresný súd Trnava, obchodný register doručené úplné znenie Spoločenskej zmluvy spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. v ktorej je zmenený čl. VI. ods. 5, ktorý znie : „Valné zhromaždenie je schopné uznášaniaschopné, ak sú prítomní spoločníci, ktorí majú aspoň jednu polovicu všetkých hlasov. Taktiež bol pozmenený čl. VI. ods. 6, ktorý znie : „Valné zhromaždenie rozhoduje jednoduchou väčšinou všetkých hlasov spoločníkov, ak táto spoločenská zmluva a zákon neurčuje inak. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že predmetná zmena spoločenskej zmluvy nebola realizovaná v súlade so zákonom ani v súlade s jednoznačnými ustanoveniami spoločenskej zmluvy, ktoré sa týkajú uznášaniaschopnosti.

schopnosti valného zhromaždenia a jeho rozhodovania. Predmetnú svojvoľne pozmenenú spoločenskú zmluvu podpísal dňa 23.08.2012 na základe plnej moci Ing. A. K.. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Ing. A. K. pozmenil a podpísal Úplné znenie spoločenskej zmluvy zo dňa 23.08.2012 a následne dňa 28.08.2012 ho doručil na obchodný register, o čom svedčí podacia pečiatka súdu. Zároveň zo zápisnice z mimoriadneho zhromaždenia valného zhromaždenia, ktoré sa konalo dňa 23.08.2012 vyplynulo, že valné zhromaždenie rozhodlo o odvolaní A. R. z funkcie konateľky spoločnosti a následne dňa 03.09.2012 rozhodlo mimoriadne valné zhromaždenie o vylúčení A. R. zo spoločnosti. Uvedené mimoriadne valné zhromaždenia sa konali bez splnenia základných podmienok týkajúcich sa uznášanía schopnosti a prijatí rozhodnutí v zmysle základnej a prvotnej spoločenskej zmluvy zo dňa 11.05.2007, na ktorej sa spoločníci a konatelia dohodli, vlastnoručne ju podpísali a predložili obchodnému registru. Argumenty obžalovaného A. K., že všetky podklady na vylúčenie spoločníčky pripravovali právnici je zavádzajúce a nepravdivé, pretože z plnej moci, ktorá sa nachádza vo vyšetrovacom spise vyplynulo, že A. K. splnomocnil JUDr. A. E., advokáta, aby zastupoval spoločnosť pri úkonoch súvisiacich s podaním návrhu na zápis zmien do obchodného registra až dňa 25.09.2012, teda po vykonaní všetkých zmien v spoločnosti i predložení vyššie uvedených listín do obchodného registra.

Z vyššie uvedených skutočností vyplynulo, že v danom prípade A. K. jednoznačne naplnil skutkovú podstatu prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie v zmysle § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona a je ťažké si predstaviť aké iné konanie resp. úkony by mal obžalovaný realizovať, aby naplnil skutkovú podstatu uvedeného prečinu, pretože uvedením nepravdivých údajov o závažných skutočnostiach, akými zmena spoločenskej zmluvy a rozhodovanie valného zhromaždenia nepochybne je, a ich predložením obchodnému registru uviedol do omylu pracovníkov obchodného registra, ktorí nezákonné zmeny vykonali. Nehovoriac o tom, že okresný súd sa nezaoberal otázkou riadneho doručovania pozvánok na mimoriadne valné zhromaždenia, ktoré sa konali v dňoch 03.09.2012 a 15.02.2012, pričom sa uspokojil s tvrdením obžalovaných, že boli doručované obyčajnou poštou. Dokonca i taký dôležitý dokument ako výzva na plnenie prispieť na úhradu strát spoločnosti nebola riadne poškodená A. R. doručená.

Prokurátor sa nestotožnil ani s odôvodnením súdu prvej inštancie, v tom prečo konanie obžalovaných nemohlo byť kvalifikované ako trestný čin podvodu v zmysle § 221 ods. 1 Trestného zákona. V čase konania podvodných valných zhromaždení (dňa 15.02.2012, 23.08.2012 a 03.09.2012) Ing. Arch. M. K. nebol konateľom spoločnosti SV Centrum s.r.o. Vo funkcii konateľa uvedenej spoločnosti bol od 17.10.2012 do 11.07.2013. Súd prvého stupňa sa taktiež nevysporiadal s otázkou platnej príp. odvolanej plnej moci, na základe ktorej poškodená A. R. dňa 17.08.2009 splnomocnila Ing. A. K., aby ju zastupoval vo funkcii konateľky. Poškodená totiž dňa 21.04.2011 doručila ako konateľka obchodnej spoločnosti HV - Centrum, s.r.o. žiadosť, v ktorej žiadala obchodný register, aby pri zápise akýchkoľvek zmien v danej spoločnosti vyžadoval podpisy notársky overené pri všetkých účastníkoch, ako aj na všetkých zápisniciach z rokovania valného zhromaždenia ako aj na ostatných listinách s tým súvisiacich, a to z dôvodu, aby neprišlo k porušeniu predkupného práva jednotlivých spoločníkov v spoločnosti resp. aby nedošlo k prevodu obchodného podielu v spoločnosti bez vedomia ostatných spoločníkov. Posúdením obsahovej stránky predmetného podania dospela k záveru, že poškodená prejavila vôľu všetky dokumenty týkajúce sa spoločnosti HV - Centrum s.r.o. podpisovať sama a aby bolo zrejmé, že ide len o prejav jej vôle, žiadala i o notársky overený podpis na všetkých podstatných dokumentoch týkajúcich sa spoločnosti, čím chcela logicky vylúčiť, aby ju iné osoby zastupovali a to z obavy o prevod obchodného podielu bez jej vedomia.

Zároveň sa nestotožnil s odôvodnením okresného súdu, že vo vzťahu k poškodenej o omyle tiež nebolo možné hovoriť, pretože táto o konaní obžalovaných vôbec nevedela resp. sa o ňom dozvedela až následne a navyše nevykonala žiadnu majetkovú dispozíciu, ktorej dôsledkom by bol vznik škody. S predmetným odôvodnením sa nemožno stotožniť, pretože obžalovaní svojím úmyselným konaním uviedli do omylu pracovníkov obchodného registra, keď predložili pozmenenú spoločenskú zmluvu a vykonali mimoriadne valné zhromaždenia bez splnenia zákonných podmienok v dôsledku čoho poškodená A. R. prišla o svoj obchodný podiel. Skutočnosť, že v súčasnosti je poškodená A. R. opäť spoločníčkou uvedenej spoločnosti je vo vzťahu k uvedenému trestnému činu irelevantná.

Z vykonaného dokazovania jasne vyplynulo, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, je trestným činom a tento spáchali obžalovaní a je len na rozhodnutí súdu, akým spôsobom bude uvedený skutok kvalifikovať, pretože morálne odsúdenie tak ako to vyplýva z odôvodnenia okresného súdu je vzhľadom

na závažnosť skutku, dotknutý záujem a spôsob vykonania činu premysleným spôsobom absolútne nedostačujúce. Navrhla preto, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Trnava na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaní sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavili prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaných a obaja obžalovaní. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodenej a jej splnomocneného zástupcu. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolaniu prokuratúry vyhovieť. Obhajca spolu s obžalovanými sa stotožnili s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu, mali za to, že skutok nie je trestným činom.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd najskôr o obžalobe rozhodol trestným rozkazom zo dňa 22.05.2015, ktorým obžalovaných uznal vinnými. Obžalovaní proti trestnému rozkazu podali odpor, a preto súd prvého stupňa následne rozhodoval o obžalobe na hlavnom pojednávaní.

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 06.09.2018, sp.zn. 2T/10/2015 uznal obžalovaných vinnými na právnom a skutkovom základe uvedenom v obžalobe, a to zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo každému obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 12 (dvanásť) mesiacov.

Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 17.09.2019, sp. zn. 6To/115/2018 na podklade odvolania obžalovaných rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil predmetný rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Krajský súd v Trnave v odôvodnení uznesenia okrem iného uviedol, že odvolanie obžalovaných považoval za dôvodné, pretože v napadnutom rozhodnutí okresného súdu existujú chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak odvolací súd na ne musel prihliadať, pretože by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Odvolací súd vtedy skonštatoval, že okresný súd správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku neexistoval žiaden relevantný dôkaz, ktorý by pred súdom prvého stupňa nebol vykonaný. Odvolací súd tiež skonštatoval, že okresný súd dôkazy v intenciiach § 2 ods. 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom súhrne a dospel k úplným a správnym skutkovým zisteniam. Krajský súd však uviedol, že okresný súd pochybil, keď sa nezaoberal otázkou, či v čase spáchania skutku v roku 2012 bol v zmysle Trestného zákona obchodný podiel považovaný za vec, pretože obžaloba obžalovaným dávala za vinu, že títo si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, pričom v tomto smere odvolací súd napadnutý rozsudok považoval za nepreskúmateľný, pretože okresný súd tejto problematike nevenoval žiadnu pozornosť. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd konštatoval, že rozsudok okresného súdu bol založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, preto predmetný rozsudok zrušil a okresnému súdu uložil ustáliť, či v čase spáchania skutku bol obchodný podiel vecou alebo nie a zaoberať sa tiež otázkou, či pri zachovaní totožnosti skutku nebolo možné predmetný skutok posudzovať ako iný trestný čin podľa osobitnej časti Trestného zákona.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne rozhodnutiu. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol

akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, námietkami prokuratúry a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

K námietkam prokurátora treba jednoducho uviesť, že odvolací súd už v predchádzajúcom rozhodnutí načrtol, že obchodný podiel v čase spáchania skutku nebol vecou podľa § 130 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.12.2015 a preto obžalovaní sa nemohli dopustiť krádeže obchodného podielu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase, keď mal byť trestný čin spáchaný.

Je zaujímavou skutočnosťou, že prokurátor zastáva jednoznačný názor, že obžalovaní mali svojim konaním naplniť skutkovú podstatu prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona (a to aj v časti, kde sa tvrdí, že obžalovaní uviedli do omylu pracovníkov obchodného registra - pozn. odvolacieho súdu), keď o tom v rámci záverečnej reči na okresnom súde prítomný prokurátor na hlavnom pojednávaní sa ani len náhodou nezmiene. Je zrejmé, že takýto názor prokuratúra nemala až pokiaľ si neprečítala odôvodnenie napadnutého rozsudku a zmožla sa len na kontrovanie voči nemu.

Správne v tomto smere okresný súd v podstate uplatnil princíp ultima ratio prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Trestného zákona (nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná). V tomto prípade treba uvedený princíp chápať tak, že nemá vplyv na naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ale môže sa uplatniť v rámci materiálnej stránky trestného činu a to ako súčasť materiálneho korektívu.

Podľa názoru odvolacieho súdu mali v posudzovanom prípade strany konania dostatok možností vyriešiť vlastný spor prostriedkami civilného práva. Čo poškodená aj využila a v spore vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 1Cb/176/2012 bola úspešná a bola opätovne zapísaná v obchodnom registri ako spoločník spoločnosti HV - Centrum, s.r.o.

Pokiaľ prokurátor poukazuje na listinu nachádzajúcu sa v spise na č. I. 513 (žiadosť obchodnej spoločnosti), táto pre trestné konanie nemá žiadnu relevanciu, rovnako tak ani pre Okresný súd Trnava (obchodný register), pretože spoločnosť nemôže žiadať súd, aby niečo konal, pokiaľ mu to zákon neukladá.

V ostatnom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým odôvodnením sa v celom rozsahu stotožňuje a to bez potreby opakovania argumentácie súdu prvého stupňa.

Okresný súd tak správne oslobodil obžalovaných podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom a preto krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.